நிக்கொலாய் மதத்தின் வித்து

வெளி. 2:6. நான் வெறுக்கிற நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகளை நீயும் வெறுக்கிறாய், இது உன்னிடத்திலுண்டு.

நிக்கொலாய் மதஸ்தரைக் குறித்துக் கருத்து வேற்றுமையுண்டு. அந்தியோகியா பட்டினத்தில் நிக்கோலாஸ் (Ncholas) என்பவர் ஒருவர் இருந்தாரென்றும், அவர் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவி, எருசலேமின் ஏழு மூப்பர்களில் (Deacons) ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டார் என்றும் ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். அவரும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் அஞ்ஞானப் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடி, மாம்ச இச்சைகளின் கிரியைகளில் ஈடுபட்டனர். அநேக அனுபவங்களின்மூலம் மாம்சப் பிரகாரமான கிரியைகளில் திறமைபெற முடியும் என்று அவர்கள் எண்ணங்கொண்டனர். பழைய ஏற்பாட்டின் பிலேயாமைப் போன்று இவர்கள் மக்களைத் தவறான வழியில் நடத்திப் பின்னர் அவர்களை ஆட்கொண்டனர். எபேசுவிருந்து துரத்தப்பட்டு பெர்கமுவில் இவர்கள் குடிகொண்டனர் என்று பாரம்பரியம் கூறுகிறது.

மேறுகூறிய கருத்து உண்மையாயிருக்க வழியில்லை. அது ஒரு கட்டுக்கதையாகத் தான் இருக்க வேண்டும். எபேசு சபையிலுள்ளவர்கள் பொல்லாதவைகளைச் சகிக்கக் கூடாமருந்தனர் என்று வேதம் உரைக்கிறது. (வெளி 2:2) அப்படியெனில் அவர்கள் பொல்லாத கிரியைகளைக்கொண்ட இந்த நிக்கொலாய் மதஸ்தரைச் சபையினின்று புறம்பாக்கியிருக்க வேண்டும். இவர்களின் கிரியைகளை எபேசு சபை வெறுத்ததாக வசனத்தின் மூலம் நாமறிகிறோம். ஆனபடியால், நிக்கொலாய் மதஸ்தர் எபேசு சபைக்குள்ளிருந்து தங்களுடைய கிரியைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவதற்கு வழியுண்டு. எபேசு சபையின் உண்மையான விசுவாசிகள் இவர்களின் கிரியைகளை வெறுத்தாலும், அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்தமுடியவில்லை. இவ்வாறு எபேசு சபையிலே விதைக்கப்பட்ட நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் வித்து நாளடைவில் வளர்ந்து போதனையாக மாறி, கடைசியில் அக்கினிக் கடல் தள்ளப்படும்.

“நிக்கொலாய்” என்னும் கிரேக்க பதம், “சபையின் மக்களை ஆட்கொள்ளுதல்” என்னும் அர்த்தம் பெறும். ஆதிச்சபையிலே, யாரோ ஒருவர் சபையின் ஆதிக்கத்தைக் கைப்பற்றித் தன் கிரியைகளின் மூலம் மக்களை ஆட்கொண்டிருக்க வேண்டும். இவரைச் சார்ந்த எல்லோரும் நிக்கொலாய் மதஸ்தர்களாயினர். இக்காலத்தைப் போலவே அக்காலத்தில் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு முற்றிலும் விரோதமான வழிகளைப் பின்பற்றினர்.

எபேசு சபையின் உண்மையான விசுவாசிகள் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பின்பற்றி ஜீவனைப் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் விசுவாசத்தினின்று வழுவினவர் களோ தேவனுக்கு விரோதமான கிரியைகளின் மூலம் ஜீவனற்ற மார்க்கத்தைக் கடைபிடித்தனர். ஜீவவிருட்சமும், நன்மைதீமைஅறியத்தக்க விருட்சமும் ஏதேன் தோட்டத்தின் மத்தியில் நாட்டப்பட்டிருந்தன. இவைகளின் கிளைகள் சந்தேகமின்றி அவ்விடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று பிணைந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறே ஆவிக்குரிய வழிபடுதலும், செத்தமார்க்கமும் எக்காலத்திலும் காணப்படுகின்றன. எபேசுசபையில் விசுவாசிகளும், அவிசுவாசிகளும் ஒருங்கே காணப்பட்டனர். ஒரு சாரார் கர்த்தருக்கு உண்மையாயிருந்தனர். இவர்கள் கோதுமை மணிகளையும் போன்று அடுத்தடுத்து வளர்ந்தனர்.தேவன் ஒவ்வொரு சாராரோடும் ஒவ்வொரு சாராரைக் குறித்தும் பேசுகிறார். அவர்களிருவரையும் சபையென்று அழைக்கிறார். ஆனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களோ இவைகளில் உண்மையான ஆவியைக் கொண்ட சபையைக் கண்டுகொள்வர். அவர்கள் ஒருக்காலும் வஞ்சிக்கப்படுவதில்லை. “ஏனெனில், கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும், கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாகப் பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள்” *(மத் 24:24)* ஆதிச்சபையிலே, பெந்தேகோஸ்தே காலத்திற்குச் சற்று பின்பு கள்ளச் சபையும், உண்மையுள்ள சபையும் ஒன்றுக்கொன்று பிணைந்து நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகள் சபையினிடையே தோன்றின. கள்ளச்சபையிலுள்ள அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவி, தேவனால் நிர்மூலமாக்கப்படும்வரை, உண்மையுள்ள சபையோடு போராடிக் கொண்டேயிருக்கும்.

எபேசு சபை ஆதியில் தேவனுடைய வார்த்தையில் கொண்டிருந்த அன்பைவிட்டு, பெந்தேகோஸ்தேயின் காலத்தில் அடைந்த நிலைமையினின்று வழுவி, பரிசுத்த ஆவியின் வழி நடத்துதலையும் ஆளுகையையும் புறக்கணித்தது. மோசே இஸ்ரவேல் ஜனங்களையும் எகிப்தினின்று வெளியே நடத்திக் கொண்டு வந்த பின்பு சம்பவித்ததும் இதுவே. கர்த்தர் இஸ்ரவேலரை மேகஸ்தம்பத்திலும் அக்கினிஸ்தம்பத்திலும் வழிநடத்தினது மாத்திரமின்றி, அவரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களைப் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பி, அவர்கள் மூலம் தீர்க்கதரிசனங்களை உரைத்தும், அநேக அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் நடப்பித்தும், அவர்களை வழிநடத்தினார். இஸ்ரவேலரின் முழு பாளையமே, பரிசுத்த ஆவியின் அசைவினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அப்படியிருந்தும், அவர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக முறுமுறுத்து, தங்களுக்கென்று நியமங்களையும், பிரமாணங்களையும் உண்டாக்கிக் கொள்ள முனைந்தனர். பின்னர் அவர்களை ஆள ஒரு ராஜாவை ஏற்படுத்த

வேண்டுமெனக் கோரி, உலகத்தின் போக்கில் சென்று சத்தியத்தை முழுவதும் புறக்கணித்துக் கடைசியில் ஒன்றுமில்லாமல் போயினர். அவ்வாறே முதல் சபையின் காலம் நன்றாகத் தொடங்கி, நாளடைவில் மோசமாகி, பரிசுத்த ஆவியைப் பூரணமாக நிராகரித்து அதன் காரணமாகக் கள்ளச்சபைகள் தோன்றின. கடைசிக் காலத்தில் கள்ளச் சபையின் மக்களைக் கர்த்தர் நிர்மூலமாக்குவார்.

ஆதிசபையில் நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகளாகத் தொடங்கியவைகள் பின்னர் போதனைகளாக மாறிச் சபையில் ஆதிக்கம் கொண்டு, தேவனைப் புறக்கணித்தன. சிறிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, சபைக்கு நன்மை பயக்கும் கிரியைகளாக இவைகள் கருதப்பட்டன. நாளடைவில் மலைப் பாம்பைப் போன்று அவை சபையை நெறித்து, பரிசுத்தத் தன்மையனைத்தையும் சபையினின்று அகற்றின. ஆம், கள்ளச் சபை தந்திரமுள்ளது. சபையை முழுவதும் ஆட்கொள்ளும் வரை, அது ஒளியின் தூதனுடைய வேஷத்தைத் தரிக்கும். சபையானது கர்த்தரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மூலம் பரிசுத்த ஆவியினால் நடத்தப்பட்ட வேண்டும். இவர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு, ஆவியின் வரங்களைப்பெற்று, வார்த்தையின்மூலம் சபையை ஒழுங்குபடுத்தி, அதை நடத்தும்போது பரிசுத்த ஆவியானவரே அந்த சபையை நடத்துகிறார். ஏனெனில் வார்த்தையும் ஆவியும் ஒன்றே. "தேவ வசனத்தை உங்களுக்குப் போதித்துஉங்களை நடத்தினவர்களை நீங்கள் நினைத்து அவர்களுடைய நடக்கையின் முடிவை நன்றாய்ச் சிந்தித்து, அவர்களுடைய விசுவாசத்தைப் பின்பற்றுங்கள்" (எபி 13:7) எபேசு சபையின் காலத்தில், கள்ளச் சபை ஆதிக்கத்தைக் கைப்பற்றி, சபையானது மனிதனால் ஆளப்பட வேண்டும் என்று போதித்து, ஆவியின் வல்லமையைப் பெற்றதாக நினைத்து தேவனுக்கும் மக்களுக்குமிடையில் ஒரு பரிசுத்த ஆசாரியத்ததுவத்தை (Holypriesthood) உண்டாக்கிக் கொண்டு, ஆரோனின் முறைக்குத் திரும்பிச் சென்றது இயேசு கிறிஸ்துவின் மத்தியஸ்த உத்தியோகத்தை அவர்கள்புறக்கணித்து இந்த ஆசாரியர்களே மத்தியஸ்தரென்று மக்களை விசுவாசிக்கச் செய்ததால், அவர்கள் அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவியைப் பெற்றிருந்தனர். எபேசு சபையின் உண்மையான விசுவாசிகளும் காலங்கள் தோறும் உண்டாயிருந்த உண்மையான விசுவாசிகளும் இந்த ஆசாரியத்துவத்தை வெறுத்தனர் என்றாலும் இவ்வழக்கம் எல்லாக் காலங்களிலும் கடைபிடிக்கப்பட்டு இந்தக் கடைசி காலத்தில் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இதன் விளைவால் அநேக ஸ்தாபனங்கள் உண்டாகி, மக்களைப் பாகுபடுத்தின. தேவனுடைய மக்கள் எப்பொழுதும் ஒன்றாயிருக்க வேண்டும். ஒரே ஆவியினாலே அவர்களெல்லாரும் ஒரே சரீரத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டு, ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு, தேவனை வழிபட வேண்டும்.

ஆனால் மனிதரோ தங்களுக்கென மதிப்பைத் தேடிக்கொண்டு, சபையை ஆளுகை செய்து, அத்தியட்சகர் (bishop) என்னும் பட்டம் பெற்று, பின்பு இதைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பதவியை அடைந்து, பிரதம அத்தியட்சகர் (archbishop) என்னும் பட்டப்பெயரால் அறியப்பட்டு, தேவனுடைய வார்த்தையைத் தள்ளிப்போட்டு, தங்களுடைய சொந்த போதனைகளை சபையின் மக்களுக்குப் போதித்ததன் விளைவாக ஏற்பட்ட தெய்வவழிபாடு, பெந்தேகோஸ்தே காலத்திலுண்டாயிருந்ததை விட முற்றிலும் வேறுபட்ட தாயிருந்தது. நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகளின் விளைவாக, சபையின் ஆதிக்கம் தலைமுறை தலைமுறையாக அத்தியட்சகர்களால் ஏற்கப்பட்டு வருகின்றன. (apostolic succession). அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு தொடங்கி இவர்கள் வழிவழியாக வந்தவர்கள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். அதுவுமின்றி சபையின் அங்கத்தினர்களாவதன் மூலம் இரட்சிப்பின் கிருபை அளிக்கப்படும் என்னும் தவறான போதனையையும் இவர்கள் மக்களிடையே பரப்பினர். தேவனுடைய வார்த்தை முக்கியத்துவத்தை இழந்து, சபையின் பிரமாணங்கள் வார்த்தை வகித்த ஸ்தானத்தைக் கைப்பற்றின. அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவி சபையில் வல்லமை பெற்று விளங்கினது.

பெந்தேகோஸ்தே நாளில் கூடியிருந்தவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் அவர்களுக்குத் தந்தருளின வரத்தின்படியே வெவ்வேறு பாஷைகளில் பேசினர் என்று வேதம் கூறுகிறது (அப் 2:4) பரிசுத்த ஆவியை நாம் பெறுவோமெனில், ஆவியின் வரங்கள் நம்மிடத்தில் காணப்படும். ஆனால் இன்று நிக்கொலாய் மதம் (ரோமன் கத்தோக்க மார்க்கம்) இந்தச் சத்தியத்தை உதறித்தள்ளி, சபையின் அங்கத்தினரில் ஒருவன் (wafer) புசித்து, குருவானவர் (Priest) சிறிது திராட்சரசம் குடித்தால் அந்த அங்கத்தினன் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவானெனக் கூறுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையைச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ள இயலாததால், குருமார்கள் அதன் அர்த்தத்தை விளக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், வேதாகமம் இனியும் முடிவுபெறாததால் காலங்களை அனுசரித்து அது மாறவேண்டுமென்றும், அது எவ்வாறு மாறினதென்று இவர்கள் மாத்திரம் சபைக்கு அறிவிக்க முடியுமென்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். எந்த ஸ்தாபனத்திலும் சத்தியத்திற்கு முரண்பட்ட தத்துவங்களைக் கண்டால், "தேவனே சத்தியபரர் என்றும், எந்த மனுஷனும் பொய்யன்" (ரோமர் 3:4) என்னும் வேதவாக்கியத்தை நினைவு கூறுங்கள். வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம். ஆனால் தேவனுடைய ஒரு வார்த்தையும் ஒழிந்து போவதில்லை. கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகள் (Vicars of Christ) என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் கள்ளக் கிறிஸ்துக்களினால் சபைகள் இன்று நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்த சத்தியத்தையும் ஸ்தாபனங்கள் மாற்றிப் போட்டன. இயேசு வாழ்ந்த காலத்திலும் பெந்தேகோஸ்தே காலத்திற்குப் பிறகும், மக்கள் தண்ணீரில் முழுக்கப்பட்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். அறிவாளிகள் இதை மறுத்து, ஆதிகாலத்தில் ஆங்காங்கே மக்களை முழுக்க இயலாத சிறிய குளங்கள் காணப்பட்டதால், தண்ணீர் தெளித்து அவர்கள் ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று வாதித்து, தெளித்தன் முறையைக் கடைபிடித்து ஞானஸ்நானம் கொடுக்கின்றனர். அவர்கள் தெளிப்பு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போது, மூன்று கடவுள்கள் உண்டு என்றும் அவர்களின் நாமங்கள் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்ற எண்ணங்கொண்டு இவைகளின் நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கின்றனர். உண்மையாகவே இவைகள் தேவனின் பட்டப்பெயர்களேயன்றி நாமங்களல்ல. அத்தகைய ஸ்தாபனங்களிலுள்ள எவனாகிலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் தண்ணீர் முழுக்குவதே உண்மையான ஞானஸ்நானம் என்று போதித்தால், அவன் சபைக்கு வெளியே தள்ளப்படுவான். தேவனால் நடத்தப்படும் எந்த மனிதனும் ஸ்தாபனங்களிருக்க இயலாது.

பவுல் அப்போஸ்தலன் ஒரு தீர்க்கதரிசியென்றும் அவன் பரிசுத்த ஆவியால் போதிக்கப்பட்டான் என்றும் நாமறிவோம். பவுல் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான் என்ற வேத சான்றுகளுண்டு. அவன் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்தையன்றி வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கிறவன் சபிக்கப்பட்டவன். அப்படியெனில், இந்த ஞானஸ்நானத்தைக் கடைபிடிக்காத எந்த ஸ்தாபனமும் பரிசுத்த ஆவியினால் நடத்தப்படாமல், நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கிறது என்று அறியலாம். “எல்லோருடைய இரத்தப் பழிக்கும் நீங்கிநான் சுத்தமாயிருக்கிறேனென்பதற்கு உங்களை இன்றையத்தினம் சாட்சிகளாக வைக்கிறேன். ஆகையால், உங்களைக்குறித்தும் தேவன் தம்முடைய சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங் குறித்தும், எச்சரிக்கையாயிருங்கள். நான் போனபின்பு மந்தையைத் தப்பவிடாத கொடிதான ஓநாய்கள் உங்களுக்குள்ளே வரும். உங்களிலும் சிலர் எழும்பி, சீஷர்களைத் தங்களிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளும்படி மாறுபாடானவைகளைப் போதிப்பார்களென்று அறிந்திருக்கிறேன். (அப் 20: 27-30).

தந்திரமான ஆசாரியத்துவம் சபைகளைக் கைப்பற்றித் தவறான போதனைகளைக் கைக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையிழந்த தெய்வ வழிபாட்டை மக்களிடையே புகுத்தும் என்பதைப் பவுல் அறிந்திருந்தான். இக்காலத்திலும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுவிட்டோம் என்று கூறிக்கொள்ளும் மக்களிடையே, ஆவியின் வழிநடத்துதல் காணப்படவில்லை. அச்சபையின் மக்கள், மனிதர் போதிப்பதைக் கேட்டு அதை

கிரகிக்கின்றனர். சபையின் மக்கள் ஆவிக்குரிய வழிபாட்டில் பங்கு கொள்ள அனுமதியின்றி அடிமைகளாகவே ஜீவிக்கின்றனர். பவுன் சுவிசேஷத்தின்படி, இது உண்மையான வழிபாடு அல்ல. மக்கள் ஒன்றுகூடினபோது எல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினால் நடத்தப்பட்டு ஆவிக்குரிய வழிபாட்டில் பங்கு கொண்டனர் என்று அவன் கூறினான்.

ஒவ்வொரு முறையும் தேவன் தம்முடைய ஆவியின் எழுப்புதலால் மக்களை அடிமைத் தனத்தினின்று விடுதலையாக்குகிறார். விடுதலையான மக்கள் சிறிதுகாலம் கழித்து, தங்களை மறுபடியும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, அதே அடிமைத்தனத்தை மீண்டும் அடைகின்றனர். லூத்தரும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் கத்தோக்க மார்க்கத்தை விட்டு வெளிவந்து, சிறிதுகாலம் சுதந்திரமுள்ளவர்களாய் வாழ்ந்து, தேவனை வழிபட்டனர். லூத்தரின் மரணத்திற்குப் பின்பு, அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு ஸ்தாபனம் உண்டாக்கிக் கொண்டு, வார்த்தையைக் குறித்துத் தங்களுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைப் பிரமாணங்களாக மாற்றி, அதற்கு மாறான எண்ணங்கொண்டவர்களைச் சபையினின்று வெளியாக்கினர். இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் ஒரு சில மாறுதல்கள் கொண்ட கத்தோக்க மார்க்கத்தையே அவர்கள் பின்பற்றினதாக நாம் கருத வேண்டும். இன்றைக்குள்ள லூதரன்கள் முழுவதுமாகக் கத்தோக்க மார்க்கத்தின் ஆசாரங்களைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் (12-ம் அதிகாரம்) குறிக்கப்பட்ட வேசிக்கு பெண் மக்களுண்டு. இவர்களெல்லாம் தாயைப் போன்று, தேவனுடைய வார்த்தையை அகற்றிப் போட்டு, பரிசுத்த ஆவியின் கிரியைகளை மறுதத்து, சபையின் மக்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்தி, சாத்தானால் உண்டாக்கப்பட்ட ஜீவனற்ற தெய்வ வழிபாட்டைச் சபையிலுள்ளவர் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர்.

நம்முடைய ஆவிக்குரிய நிலை முழுவதும் அழிந்தது. இப்பொழுது அந்தகாரம் பொருந்தியவனாந்தரத்தில் நாம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறோம். பெந்தேகோஸ்தே காலத்திருந்த வழிபாட்டை நாம் இன்று காண்பதில்லை. தேவவார்த்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை, மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட “தலைமுறை அப்போஸ்தலத்துவம்” (Apostolic Succession) இன்றுதலைத் தோங்குகிறது. தேவ வசனம் இதை ஆமோதிக்கவில்லை. தேவனே சபையை நடத்துபவர்களை நியமிக்க வேண்டுமேயென்றி மனிதன் அவர்களை நியமிக்க உரிமைபெறவில்லை. பேதுரு ரோமாபுரியில் வாழவில்லை என்று சரித்திரம் நிரூபித்தாலும், அவர் அங்கு வாழ்ந்ததாக அவர்கள் பொய் சொல்லுகின்றனர். மக்கள் சரித்திரத்தைப் படித்தும் பொய்யை விசுவாசிக்கின்றனர். “கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி” (Vicar of Christ)யைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறதா? அல்லவே

அல்ல. என்றாலும் மக்கள் இவ்வழக்கத்தை ஆதரிக்கின்றனர். ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாட்டுக்கு

முரண்பாடான வெளிப்பாட்டைத் தேவன் அங்கீகரிக்கிறார் என்று வேதம் எங்காவது கூறுகிறதா? என்றாலும் மனிதரால் அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாட்டை சபையின் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். மரித்த பிறகு ஆத்துமாக்கள் தங்கும் ஸ்தலம் (Purgatory) ஒன்றை வேதம் குறிக்கிறதா? இந்த ஆத்துமாக்கள் பிரார்த்தனையின் மூலம் பாவம் நீங்கி இரட்சிக்கப்படக்கூடும் என்று வேதம் உரைக்கிறதா? காணிக்கை கொடுப்பதால் நரகத்தைத் தவிர்க்க முடியுமா? ஒருக்காலும் முடியாது. இவைகளனைத்தும் தவறான அபிப்பிராயங்கள் என்று வேத வசனங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆயினும், கத்தோக்க மார்க்கம், நியமப் புத்தகங்களில் இவைகளை எழுதி, பயமுறுத்தி, மக்களைப் பின்பற்றச் செய்கின்றது. மனிதன் பாவத்தை மன்னிக்க மனிதனுக்கு உரிமை ஏது? அவன் தேவனல்லவே. இவர்களை விவரிக்க "பட்சிக்கிற ஓநாய்கள்" என்னும் வாக்கின் உக்கிரம் போதாது. நிக்கொலாய் மதம் தான் ஸ்தாபனங்களின் கொள்கைகளின் வித்து. இதன் மூலம் மனிதன் மனிதனை ஆள முற்பட்டான்.

தேவனிடத்தில் திரும்புங்கள். தாமதமாகு முன்பே மனந்திரும்புங்கள். நியாயத்தீர்ப்பை தேவனுடைய விரல்கள் சுவரில் எழுதுகின்றன. எருசலேம் தேவாலயத்தின் பாத்திரங்கள் பெல்ஷாத்சார் ராஜாவினால் பரிசுத்தம் குலைக்கப்பட்டபோது, தேவனுடைய கோபக்கினை அவனைக் கொன்று போட்டது போன்று, தேவவாக்கியங்களின் பரிசுத்தம் குலைத்தவர்களை ஆவியானவர் சீக்கிரம் நியாயத் தீர்ப்பார். இன்றே மனந்திரும்பு, வேத வசனத்தை ஏற்றுக்கொள், நீ ஏன் மரிக்க வேண்டும்?

ஆவியானவரின் சத்தம்

வெளி:2:7. "ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன், ஜெயங் கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்குத் தேவனுடைய பரதீசின் மத்தியிருக்கிற ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக் கொடுப்பேன்".

"ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன்". ஆயிரக்கணக்கானவர் இவைகளைப் படித்திருப்பர், அல்லது படிக்கக் கேட்டிருப்பர். எத்தனைபேர் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டார்களென்பதை நாம் அறியோம். சத்தியத்தை அறிய வேண்டுமென்ற வாஞ்சை கொண்டு வசனத்தைக் கேட்பவனுக்குப் பரிசுத்த

ஆவியானவர் அதன் அர்த்தத்தை விளக்கிக் கொடுப்பார். வார்த்தையின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துவது பரிசுத்த ஆவியானவரே. நாம் சத்தியத்தை எவ்வளவாய்ப் போதித்தாலும், ஒருவன் அதைக் கேட்கத் தன் செவியைத் திறந்து, அவன் இருதயத்தில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில், அவனுக்கு அதன் அர்த்தம் வெளிப்படாது.

ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறார் என்று இந்த வாக்கியம் பன்மையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேதாகமத்தின் முதலாம் புத்தகமாகிய ஆதியாகமத்தில் சொல்லப்பட்டவை, வேதாகமத்திலடங்கிய மற்ற வார்த்தைகளின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, கடைசி புத்தகமாகிய வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் முடிவடைகிறது போன்று, முதலாம் சபையாகிய எபேசு சபைக்கு ஆவியானவர் கொடுக்கும் சத்தியம் (அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் சத்தியம்) லவோதிக்கேயா சபையின் காலம் முடியும் வரையுள்ள காலத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட சத்தியமாகும். ஒவ்வொரு சபையின் காலமும் மிகுந்த கவனமாயிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் முதல் சபையில் நடப்பட்ட நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகள், காலங்கள் தோறும் வளர்ந்து, லவோதிக்கேயா சபையின் காலத்தில் பெரிய மரமாகும். ஒவ்வொரு காலத்திற்குரிய உண்மையான விசுவாசிகளையும் ஆவியானவர் எச்சரிக்கிறார். கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் மாத்திரமே கேட்பான்.

வாக்குத்தத்தம்

வெளி 2:7. ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்குத் தேவனுடைய பரதீசின் மத்தியிருக்கிற ஜீவ விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக் கொடுப்பேன்" ஆம். யுத்தம் ஓய்ந்து கடைசி எக்காளம் தொனித்த பிறகு, நம்முடைய ஆயுதங்களை நாம் கீழே வைத்துவிட்டு, தேவனுடைய பரதீசில் இளைப்பாறி, ஜீவவிருட்சத்தில் எப்பொழுதும் பங்கு கொள்வோம்.

"ஜீவவிருட்சம்" என்னும் வாக்கு ஆதியாகமத்தில் மூன்று முறையும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் மூன்று முறையும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் ஒரே அர்த்தத்தையே வெளிப்படுத்துகிறது.

"ஜீவவிருட்சம்" என்பது எதைக் குறிக்கிறது? பிலேயாம் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைக் "கர்த்தர் நாட்டின சந்தன மரங்கள்" *(எண்.24:6)* என்று வர்ணித்தான். வேதத்தில் விருட்சங்கள் ஆட்களையே குறிக்கின்றன. முதலாம் சங்கீதத்தில், கர்த்தருக்குப் பிரியமானவன் நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்ட மரத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகிறான்.

அப்படியெனில் ஜீவிவிருட்சம், ஜீவனைக் கொடுக்கும் இயேசுகிறிஸ்துவையே குறிக்க வேண்டும்.

ஏதேன் தோட்டத்தின் மத்தியில் ஜீவவிருட்சமும், நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சமும் நடப்பட்டிருந்தன. ஜீவவிருட்சத்தினால் மனிதன் வாழ வேண்டுமென்றும், மற்றைய விருட்சத்தில் பங்கு கொள்ளும் நாளில் அவன் சாகவேண்டும் என்னும் கட்டளை அங்கு பிறந்தது. மனிதன் கட்டளையை மீறினபோது, மரணம் பாவத்தின் மூலம் பிரவேசித்து, தேவனிடத்திருந்து அவனைப் பிரித்தது.

ஏதேன் தோட்டத்தில் காணப்பட்ட ஜீவவிருட்சம் இயேசுவே. இயேசு தன்னை நித்திய ஜீவனின் மூலாதாரமாகக் (Source) கருதினார். "நானே வானத்திருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம். இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்". (யோவான் 6:51). "ஆபிரகாம் உண்டாவதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன்". (யோவான் 8:58) "நான் கொடுக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்காலும் தாகமுண்டாகாது, நான் அவனுக்குக் கொடுக்கும் தண்ணீர் அவனுக்குள்ளே நித்திய ஜீவகாலமாய் ஊறுகிற நீரூற்றாயிருக்கும்". (யோவான் 4 : 14) அவரே ஜீவ அப்பம், ஜீவ ஊற்று, நித்தியமானவர், ஜீவ விருட்சம். ஏதேன் தோட்டத்தின் மத்தியில் இருந்தது போன்று, தேவனுடைய பரதீசின் மத்தியிலும் அவர் இருப்பார்.

ஏதேன் தோட்டத்தின் மத்தியிருந்த இவை மரங்களே என்று சிலர் வாதிப்பதுண்டு. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவர்கள், இவை மரங்களைக் குறிப்பிடுவதில்லை என்று அறிவார்கள். "கோடாரியானது மரங்களின் வேர் அருகே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது" (லூக்கா 3:9) என்று யோவான் ஸ்நானன் வனாந்தரத்தில் பிரசங்கித்த போது, அவன் இயற்கையில் காணப்படும் மரங்களைக் குறிக்காமல், மக்களையே குறிப்பிட்டான். "தேவன் நமக்கு நித்திய ஜீவனைத் தந்திருக்கிறார். அந்த ஜீவன் அவருடைய குமாரனில் இருக்கிறதென்பதே அந்தச் சாட்சியாம்". (யோவான் 5:11) என்று யோவான் கூறுகிறான். "உங்களுக்கு ஜீவன் உண்டாகும்படி என்னிடத்தில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை" (யோவான் 5:40) என்று இயேசு யூதர்களிடம் கூறுகிறார். "குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன், தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்" (யோவான் 5:12). வேதத்தில் எழுதப்பட்டவைகள் ஒருக்காலும் மாறுவதில்லை. அவைகளோடு நாம் ஒன்றையும் கூட்டவோ அல்லது குறைக்கவோ கூடாது. குமாரனில் ஜீவன் உண்டு என்பதை வேதம் வெளிப்படையாக அறிவிக்கிறது. அப்படியெனில் ஏதேன் தோட்டத்தில் காணப்பட்ட ஜீவவிருட்சம் இயேசு கிறிஸ்துவாக இருக்க வேண்டும்".

“ஜீவவிருட்சம்” ஒரு ஆளைக் குறிப்பிட்டால் நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சமும் ஒரு ஆளைக் குறிப்பிட வேண்டும். அது தான் சாத்தான், அவ்வாறாயின், நீதிமானாகிய இயேசுவும் பொல்லாங்கானவனாகிய சாத்தானும் ஏதேன் தோட்டத்தின் மத்தியில் அடுத்தடுத்து நின்றனர். “நீ (சாத்தான்) தேவனுடைய தோட்டமாகிய ஏதேனில் இருந்தவன்”. *(எசே 28:13).*

“சர்ப்பத்தின் வித்து” பற்றிய சரியான வெளிப்பாட்டை நாம் இங்குதான் பெறுகிறோம். ஏதேன் தோட்டத்தில் உண்மையாக என்ன சம்பவித்தது என்று நாம் சிந்திப்போம் சர்ப்பம் ஏவாளை வஞ்சித்ததாக வேதம் கூறுகிறது. ஏவாள் சர்ப்பத்தினால் கற்பழிக்கப்பட்டாள், “தேவனாகிய கர்த்தர் உண்டாக்கின சகல காட்டு ஜீவன்களைப் பார்க்கிலும் சர்ப்பமானது தந்திரமுள்ள தாயிருந்தது”. *(ஆதி 3:1)* என்று ஆதியாகமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மிருகத்தின் (சர்ப்பத்தின்) சுபாவம் மனிதனுடைய சுபாவத்திற்கு ஒத்ததாயிருந்தது. மனிதனைப் போல் நன்கு ஆலோசிக்கவும், பேசவும் அதனால் முடிந்தது. மனிதக் குரங்குக்கும் (Chimpanzee) மனிதனுக்கும் இடையேயுள்ள உருவத்தைப் பெற்று, நிமிர்ந்து நடக்கும் மிருகமாக அது இருந்தது. மனிதனுடைய உருவமைப்போடு ஒற்றுமை அதிகமிருந்ததால், அதன் வித்து ஸ்திரீயின்வித்தோடு கலக்கவும் அதனால் ஸ்திரீ கர்ப்பிணியாகவும் சாத்தியமாயிருந்தது. இவ்வாறு ஏவாள் கற்பழிக்கப்பட்டபோது, தேவன் சர்ப்பத்தைச் சபித்தார். சர்ப்பத்தின் தேகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு எலும்பையும் அவர் மாற்றினதால், அது பாம்பைப்போல ஊர்ந்து போகவேண்டியதாயிற்று. மனிதன் ஞானமுள்ளவனானதால், மிருகத்திற்கும் மனிதனுக்குமுள்ள தொடர்பைக் கண்டுபிடிக்க அவனால் முடிந்தது. குரங்கிருந்து மனிதன் உண்டானான் என்னும் தத்துவத்தை (Theory of Evolution) நிரூபிக்க அவன் முயல்கிறான். ஆனால் மனிதனுக்கும் குரங்குக்கும் இடையேயுள்ள இணைப்பை (mission link) அவன் ஒரு போதும் கண்டுபிடிக்க இயலாதபடி தேவன் செய்துவிட்டார். குரங்கிருந்து மனிதன் உண்டாகவில்லை. ஆனால் மிருகம் மனிதனோடு கலந்தது. ஏதேன் தோட்டத்தில் நிகழ்ந்த இந்த சம்பவம் இத்தனைக் காலமாக மறைவாயிருந்து, இப்பொழுது அதுநமக்கு வெளிப்படுகிறது. இதன்மூலம் ஏவாள் ஜீவனைப் புறக்கணித்து மரணத்தை ஏற்றாள்.

ஏதோன் தோட்டத்தில் தேவன் சர்ப்பத்தினிடத்தில் கூறியதைக் கவனியுங்கள். “உனக்கும் ஸ்திரீக்கும் உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன். அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய்”. *(ஆதி 5:15)* இவ்வாக்கின் மூலம் ஸ்தீரிக்கு வித்துண்டு என்று நாமறிவோமானால், சர்ப்பத்திற்கும் வித்துண்டு

என்பதை நாம் ஆமோதிக்க வேண்டும். ஸ்திரியின் வித்து, மனிதப் புணர்ச்சியின்றி தோன்றிய ஆண் குழந்தையாயிருப்பின், சர்ப்பத்தின் வித்தும் மனிதனின் சம்பந்தமின்றி தோன்றிய ஒரு ஆண் குழந்தையாயிருக்க வேண்டும். ஸ்திரியின் வித்து, ஆண் பெண் தொடர்பின்றி பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாக்கப்பட்ட கிறிஸ்து என்று யாவருமே அறிந்த ஓர் உண்மை. ஸ்திரீயின் வித்து சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவார் என்று தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தைக் கிறிஸ்து, சிலுவையின் மரணத்தினால் சாத்தானைத் தோற்கடித்து, நிறைவேற்றினார். சிலுவையில் சாத்தானின் தலை நசுக்கப்பட்டது, சாத்தானும் இயேசுவின் குதிங்காலை நசுக்கினான்.

ஸ்திரீயின் வித்து, மனிதனின் தொடர்பின்றி, எவ்வாறு மனித ரூபத்தில் தோன்றியது என்பதை வேதம் விவரிக்கிறது. "ஆறாம் மாதத்திலே காபிரியேல் என்னும் தூதன், கலேயாவிலுள்ள நாசரேத்தென்னும் ஊரில், தாவீதின் வம்சத்தானாகிய யோசேப்பு என்கிற நாமமுள்ள புருஷனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கன்னிகையினிடத்திற்கு தேவனாலே அனுப்பப்பட்டான், அந்தக் கன்னிகையின் பேர் மரியாள். அவள் இருந்த வீட்டில் தேவதூதன் பிரவேசித்து, கிருபை பெற்றவளே, வாழ்க, கர்த்தர் உன்னுடனே இருக்கிறார். ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்றான். அவளோ அவனைக் கண்டு, அவன் வார்த்தையினால் கலங்கி இந்த வாழ்த்துதல் எப்படிப்பட்டதோ என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். தேவதூதன் அவளை நோக்கி, மரியாளே, பயப்படாதே, நீ தேவனிடத்தில் கிருபை பெற்றாய். இதோ, நீ கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய், அவருக்கு இயேசு என்று பெயரிடுவாயாக. அவர் பெரியவராயிருப்பார். உன்னதமானவருடைய குமாரன் எனப்படுவார், கர்த்தராகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார். அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரை என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார், அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு முடிவிராது என்றான். அதற்கு மரியாள் தேவதூதனை நோக்கி, இது எப்படியாகும்? புருஷனை அறியேனே என்றாள். தேவதூதன் அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக, பரிசுத்த ஆவி உன்மேல் நிழலிடும். ஆதலால் உன்னிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமுள்ளது தேவனுடைய குமாரன் எனப்படும்" (லூக்கா 1:26-35) இதே வசனங்கள் சர்ப்பத்தின் வித்து எவ்வாறு இவ்வுலகத்தில் தோன்றியது என்னும் வெளிப்பாட்டையும் கொடுக்கின்றன.

"ஸ்திரியின் வித்து" என்பது தேவன் தமக்கு மனித ரூபத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டதைக் குறிக்கிறதென்று மேற்கூறிய வசனங்கள் மூலம் அறியலாம். அவ்விதமாகவே "சர்ப்பத்தின் வித்து" சாத்தான் மானிடவர்க்கத்தில் நுழைந்த விதத்தைக் குறிக்கிறது. சாத்தான் கர்த்தரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆவியாயிருப்பதால், தேவனைப்போன்று தனக்கென ஒரு சரீரத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு மனிதரிடையே

வெளிப்பட முடியாது. ஆகையால் மானிட வர்க்கத்தோடு அவன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமாயின், எவ்வகையிலாகிலும் தன்னுடைய வித்தை மனிதரில் நுழைக்க வேண்டும். இவ்வாறு அவன் செய்து வெற்றி பெற்ற சம்பவத்தைத் தான் ஆதியாகமம் எடுத்துரைக்கிறது. சாத்தானைச் "சர்ப்பம்" என்று வேதம் அழைக்கிறது. சர்ப்பத்தின் வித்து" மானிட வர்க்கத்தில் நுழைந்ததெனில், சாத்தானின் வித்து மனிதரில் நுழைந்ததென அர்த்தம்.

ஆதாம் ஏவாளை அறியும்முன்பு, சர்ப்பம் அவளை அறிந்தது. அதன் மூலம் தோன்றியவனே காயீன். காயீன் "பொல்லாங்கானவனால் உண்டானான் என்று யோவான் கூறுகிறான். (1 யோவான் 3:12) காயீன், ஆதாமின் குமாரனா யிருந்தால், ஆதாம் பொல்லாங்கானவனாயிருக்க வேண்டும். அப்படியெனில் வேதம் அவனை எங்ஙனம் "தேவனால் உண்டானவன்" (லூக்கா 3:58) என்று கூற முடியும்? வேத வாக்கியங்களை அருளிய பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்வாறு முரண்பாடான சத்தியங்களை ஒருக்காலும் கொடுக்கமாட்டார். ஆகையால் காயீன் பொல்லாங்கான சாத்தானின் மூலம் இவ்வுலகத்தில் தோன்றினான். தன் தகப்பனின் சுபாவத்தைப் பெற்று அவன் கொலையாளியானான், சாத்தான் தேவனை எதிர்த்ததைக் காட்டிலும், அவனுடைய குமாரனாகிய காயீன், மனித சுபாவமற்று, தேவனோடு அதிகமாக எதிர்த்துப் போராடினான். "காயீனையும் அவன் காணிக்கையையும் அவர் அங்கீகரிக்கவில்லை. அப்பொழுது காயீனுக்கு மிகவும் எரிச்சல் உண்டாகி, அவன் முகநாடி வேறுபட்டது. கர்த்தர் காயீனை நோக்கி, உன் சகோதரனாகிய ஆபேல் எங்கே என்றார். அதற்கு அவன் நான் அறியேன், என் சகோதரனுக்கு நான் காவலாளியோ" என்றான். அப்பொழுது காயீன் கர்த்தரை நோக்கி, எனக்கு இட்ட தண்டனை என்னால் சகிக்க முடியாது. இன்று என்னை இந்தத் தேசத்திருந்துதுரத்திவிடுகிறீர், நான் உமது சமூகத்துக்கு விலகி மறைந்து, பூமியில் நிலையற்று அலைகிறவனாயிருப்பேன், என்னைக் கண்டுபிடிக்கிறவன் எவனும் என்னைக்கொன்று போடுவானே என்றான்" (ஆதி 4:5, 9, 13, 14).

காயீன், ஆபேல், சேத் இவர்கள் பிறந்தவிதம் வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. "ஆதாம் தன் மனைவியாகிய ஏவாளை அறிந்தான், அவள் கர்ப்பவதியாகி காயீனைப் பெற்று, கர்த்தரால் ஒரு மனுஷனைப் பெற்றேன் என்றாள். பின்பு அவனுடைய சகோதரனாகிய ஆபேலைப் பெற்றாள்" (ஆதி 4:12).

"பின்னும் ஆதாம் தன் மனைவியை அறிந்தான், அவள் ஒரு குமாரனைப் பெற்று... அவனுக்குச் சேத் என்று பேரிட்டாள்" (ஆதி 4:25) ஆதாமின் இரு புணர்ச்சிகளின் காரணமாய் மூன்று குமாரர்கள் பிறக்கின்றனர். தேவனின் சத்தியமான வார்த்தைகளே

வேதத்தில் அடங்கியிருப்பதால், மேற்கூறியது தவறாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறமுடியாது. இதன் அர்த்தத்தை ஆவியானவர் பின்னர் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவ்விதமாகவே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதாமின் இருசெய்கைகளினால் மூன்று குமாரர்கள் பிறந்ததால், ஒருவன் ஆதாமின் குமாரனல்ல. உண்மை என்னவெனில், சர்ப்பத்தின் குமாரனும் (காயீன்), ஆதாமின் குமாரனும் (ஆபேல்) இரட்டைக் குழந்தைகளாக ஏவாளின் கர்ப்பத்தில் வளர்ந்தனர். ஆபேல் உண்டாவதற்கு சிறிது காலம் முன்பு காயீன் ஏவாளின் கர்ப்பத்தில் உண்டானான். இது சாத்தியமல்ல என்று எண்ணுபவர்கள், மருத்துவக் குறிப்புகளைப் (Medical reports) படிக்க வேண்டும். சமீபத்தில் நார்வே (Norway) தேசத்திருந்த ஒரு ஸ்தீரி, இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பிரசவித்தாள், அவைகளில் ஒன்று கறுப்பு நிறமாகவும், மற்றொன்று சிவப்பாகவும் இருந்தன. அவளுடைய நடத்தையைச் சந்தேகித்த கணவன் அவளை விவாகரத்து செய்தான். அவளுக்கு ஒரு நீக்ரோ காதலனிருந்ததாக அவள் நீதிமன்றத்தில் ஒப்புக்கொண்டாள். ஒரு கர்ப்பம் உண்டான மூன்று வாரங்கள் கழித்து மற்றொரு கர்ப்பம் அவளுக்கு உண்டாயிற்று என மருத்துவர் கூறினர். 1963-ம் வருஷத்தில் டெக்ஸாஸ் (Texas) பட்டினத்திலுள்ள போமாண்ட் (Beaumont) என்னும் ஸ்தலத்தில் தங்கியிருந்த ஒரு பெண் இரண்டு வித்தியாசமான சமயங்களில் கர்ப்பமுற்றாள். முதல் பிரசவத்தில், மற்றொரு குழந்தை கர்ப்பத்திலுள்ளவாறே மரித்தாள்.

சர்ப்பத்தின் வித்து ஏன் இம்முறையில் தோன்ற வேண்டும்? மனிதன் தேவனுக்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன். அவன் தேவனுடைய (பரிசுத்த ஆவியின்) இளைப்பாறுதன் ஸ்தலமாக, அதாவது ஆலயமாக, இருக்கிறான். "இவன் (தாவீது தேவனிடத்தில் தயவு பெற்றபடியினால், யாக்கோபின் தேவனுக்கு ஒரு வாசஸ்தலத்தைத் தான் கட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் பண்ணினான். சாலொமோனோ அவருக்கு ஆலயத்தைக் கட்டினான். ஆகிலும் உன்னதமானவர் கைகளினால் செய்யப்பட்ட ஆலயங்களில் வாசமாயிரார். வானம் எனக்குச் சிங்காசனமும் பூமி எனக்குப் பாதபடியுமாயிருக்கிறது, எனக்காக நீங்கள் எப்படிப்பட்ட வீட்டைக் கட்டுவீர்கள், நான் தங்கியிருக்கத்தக்க ஸ்தலம் எது? இவைகள் எல்லாவற்றையும் என்னுடைய கரம் உண்டாக்கவில்லையா என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார் என்று தீர்க்கதரிசி சொல்யிருக்கிறானே. வணங்காக் கழுத்துள்ளவர்களே, இருதயத்திலும் செவிகளிலும் விருத்தசேதனம் பெறாதவர்களே, உங்கள் பிதாக்களைப்போல் நீங்களும் பரிசுத்த ஆவிக்கு எப்பொழுதும் எதிர்த்து நிற்கிறீர்கள்" (அப் 7 : 46-51).

கர்த்தர் மனிதனுக்குள் தங்குவது போன்று, சாத்தானும் தங்க ஆசைகொண்டான். ஆனால் இவ்வாறு தங்குவதற்குக் கர்த்தருக்கு மாத்திரமே உரிமை இருந்தது. கர்த்தர் தமது சிருஷ்டிப்பின் வல்லமையினால் மரியாளின் கர்ப்பத்தில் சரீரத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டு மானிடரிடையே வாசம் செய்தார். சாத்தானுக்கு ஏவாளின் கர்ப்பத்தில் சரீரத்தை உண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லமையில்லை. ஆயினும் மானிட வர்க்கத்தோடு சம்பந்தங்கொள்ள ஆர்வம் கொண்டவனாய் கதரேனருடைய நாட்டில் பன்றிகளுக்குள்ளே புகுந்தது போன்று (லூக்கா 8:33), ஏதேன் தோட்டத்திலுள்ள நிமிர்ந்து நின்ற சர்ப்பத்திற்குள் அவன் புகுந்து, ஏவாளைக் கற்பழித்து, அவள் மூலம் காயீனைப் பெற்றான். காயீன் சாத்தானின் ஆவிக்குரிய தன்மைகளையும் மிருகத்தின் மாம்ச இச்சைகளையும் ஒருங்கே கொண்டவனாயிருந்தான்.

ஒரு மிருகத்தின் கருவை எடுத்து மனிதனுள் புகுத்தினால், அதன் தைராய்டு அணுக்கள் (Thy roid cells) மனிதனின் தைராய்டுக்குள்ளும், அதன் பிருக்கங்களின் அணுக்கள் (Kidney cells) மனிதனின் பிருக்கங்களுக்குள்ளும் செல்கின்றன என்று விஞ்ஞானம் கண்டுபிடித்துள்ளது. காணக்கூடாத ஒரு சக்தி இவைகளைச் சரியான இடங்களில் சேர்க்கின்றது. இக்காலத்தில் மனிதனும் மிருகமும் புணர்ந்து சந்ததியுண்டாக்க முடியாவிட்டாலும், மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்குமிடையே காணப்படும் இத்தகைய ரசாயனத் தொடர்பு (Chemical affinity) ஏதேன் தோட்டத்தில் ஏவாளுக்கும் சர்ப்பத்திற்குமுண்டான புணர்ச்சியை நிரூபிக்கிறது.

மேற்கூறிய எல்லாவற்றையும் ஒன்றுபடுத்தி மறுபடியும் கூற நான் விரும்புகிறேன். ஏதேன் தோட்டத்தில் இரண்டு விருட்சங்கள் உண்டாயிருந்தன. இயேசுவே ஜீவ விருட்சம் மற்றைய விருட்சம் சாத்தான் என்பதை அவன் கொடுத்த கனிகளின் மூலம் அறியலாம்.

இவ்விரண்டு விருட்சங்களும் மனிதனுடைய ஜீவியத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை யென்றும் தேவனுடைய மேலான திட்டமும் (Sovareign plan) நோக்கமும் நிறைவேற இவையிரண்டும் காரணமாயிருந்தன என்றும் நாமறிய வேண்டும். இச்சத்தியத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில் தேவனின் சகலத்தையும் அறியும் தன்மையை (Omniscience) நாம் சந்தேகிக்கிறவர் களாயிருப்போம். தேவன் தம்முடைய நித்தியஜீவனை மனிதனுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பே சித்தங்கொண்டார் என்று தேவனுடைய வார்த்தை உரைக்கிறது. "தமக்கு முன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர் களுமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே, பிரியமானவருக்குள் தாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப்

புகழ்ச்சியாக, தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தமக்குச் சுவிகார புத்திரராகும்படி முன் குறித்திருக்கிறார். அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவ மன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அந்தக் கிருபையை அவர் சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் எங்களிடத்தில் பெருகப் பண்ணினார். காலங்கள் நிறைவேறும் போது விளங்கும் நியமத்தின்படி பரலோகத்திருக்கிறவைகளும் பூலோகத்தி-ருக்கிறவைகளுமாகிய சகலமும் கிறிஸ்துவுக் குள்ளே கூட்டப்பட வேண்டுமென்று, தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார். மேலும் கிறிஸ்துவின் மேல் முன்னே நம்பிக்கையாயிருந்த நாங்கள் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாயிருக்கும்படிக்கு, தமது சித்தத்தின் ஆலோசனைக்குத் தக்கதாக எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற அவருடைய தீர்மானத்தின்படியே, நாங்கள் முன் குறிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குள் அவருடைய சுதந்தரமாகும்படி தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோம்" (எபே1:4-12) "உலகத்தோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியினுடைய ஜீவ புஸ்தகத்தில் பேரெழுதப்பட்டிராத பூமியின் குடிகள் யாவரும் அதை வணங்குவார்கள்" (வெளி 13:8) தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட தன் மூலமேயன்றி, வேறு எந்த வகையிலும் மனிதன் அவருடைய நித்திய ஜீவனைப் பகிர்ந்து கொள்ளமுடியாது. இது தேவனின் நித்திய நோக்கத்தின் ஒரு பாகமும், முன் குறிக்கப்பட்டதும், (Predestinated) அவருடைய இரட்சிப்பின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியுமாயிருந்தது. இதுவே அவருடைய மீட்பின் திட்டம். இதுவே அவருடைய இரட்சிப்பின் திட்டம். தேவன், தம்முடைய இரட்சிப்பின் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கென்று, இரட்சிப்பு அவசியமான ஒரு மனிதனை முன்குறிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இரட்சிப்பை அடைவதன் மூலம், மனிதன் விவேகத்தைப் பெற்று, அவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நோக்கத்தையும் அறிந்து கொள்வான். ஆயிரக்கணக்கான வேதவாக்கியங் களும், முக்கியமாக "சகலமும் அவராலும் அவருக்காகவும் இருக்கிறது, அவருக்கே என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக ஆமென்" (ரோமர் 11:36) என்னும் வசனமும், அதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. மனிதன் நேரடியாக ஏதேன் தோட்டத்தின் மத்தியிருந்த ஜீவவிருட்சத்தில் பங்கு கொள்ளுதல் அரிது, நித்திய ஜீவவிருட்சம் முதல் மானிடனாக வேண்டும். தேவன் மனிதனை பாவத்தினின்று இரட்சிக்க வேண்டுமெனில், அதற்குப் பாவத்தில் விழுந்த மனிதன் அவசியம், சாத்தான் மாத்திரம் மாசிச இச்சைகள் கொண்டு மனிதனைப் பாவத்தில் வீழ்த்த முடியும். பாவத்தில் விழுந்த மனிதரை இரட்சிக்க கிறிஸ்து மாமிசத்தில் தோன்றிய வண்ணம், சாத்தான் மாமிசத்தில் தோன்ற வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்துவைப் போல் அவனுக்கென்று சரீரத்தைச் சிருஷ்டித்துக் கொள்ள அவனால் முடியாது. ஆகையால் பெரும்பாலும் மனித உருவமைப்பைப் பெற்ற

சர்ப்பத்தின் மூலம், அவன் தன்னுடைய வித்தை மானிட வம்சத்தில் புகுத்தினான். (இயேசுவும் பரிசுத்த ஆவியாக மக்களுக்குள் நுழைந்திருக்கிறார். இவர்கள் உயிர்த்தெழுதன் மகிமையில் சரீரங்களைப் பெறுவர்). ஏதேன் தோட்டத்தில் தேவன் இவ்விதமாகத்தான் முன் குறித்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினார். தேவனுடைய நோக்கம் நிறைவேற சாத்தான் அனைத்தையும் செய்த பிறகு, தோட்டத்திலுள்ள ஜீவவிருட்சத்தை மனிதன் அடைய முடியாமற் போயிற்று. மனிதன் நித்திய ஜீவனையடைய கர்த்தரின் பார்வையில் அது ஏற்ற சமயமல்ல. மிருகம் மனிதனைப் பாவத்தில் ஆழ்த்தியதன் காரணத்தால் ஒரு மிருகத்தின் இரத்தம் சிந்தப்படுவதன் மூலம், தேவன் மறுபடியும் மனிதனோடு தொடர்பு கொண்டார். ஒரு நாளில் தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டு, சிலுவையின் மரணபரியந்தம் அவரைத் தாழ்த்தினார். அதனால் மானிடர் அழிவினின்று மீட்கப்பட்டு, அவருடைய நித்திய ஜீவனில் பங்கு கொண்டனர். இவ்விளக்கம் சர்ப்பத்தின் வித்தின் இரகசியத்தை உங்களுக்கு அறிவித்து ஏவாள் பழத்தைப் புசிக்கவில்லை என்பதைப் போதிக்கும்.

"ஏவாள் பாவத்தில் விழுந்தால், ஆதாமைத் தேவன் ஏன் குற்றப்படுத்த வேண்டும்?" என்று அநேகர் என்னிடத்தில் கேட்கின்றனர். தேவனுடைய பிரமாணங்களும், சட்டதிட்டங்களும் (வார்த்தை) ஒருக்காலும் மாறாதவைகள். இவைகள் உலகங்கள் உண்டாவதற்கு முன்பே நியமிக்கப்பட்டு, அநேக காலங் கழித்து மோசேக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, வேதாகமத்தில் இடம் பெற்றன. ஆதாமும், இப்பிரமாணங்களுக்குட்பட்டவனாயிருந்தான். ஒரு ஸ்திரீ புருஷனைவிட்டுப் பிரிந்து, வேறொருவனோடு வாழத் தலைப்பட்டால், அவள் விபசாரி என்றும், புருஷன் அவளை மறுபடியும் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் வேதம் போதிக்கிறது. ஏவாளை ஏற்றுக்கொண்டால் தேவனுடைய கற்பனையை மீறுவான் என்று அறிந்தும், ஆதாம் அவளைச் சேர்த்துக் கொண்டான். ஏவாள், ஆதாமின் ஒரு பாகமாயிருந்ததால், அவள் செய்த பாவத்தை இதன் மூலம் அவனே ஏற்றுக்கொண்டான். ஆதாம் ஏவாளோடு சேர்ந்ததன் காரணமாக, அவள் கர்ப்பந்தரித்தாள். ஏவாளின் மேலுள்ள அன்பினிமித்தம், ஆதாம் மானிட வர்க்கம் முழுவதையும் பாவத்திற்கு அடிமையாக்கினான்.

ஏவாள் ஆதாமுக்கு ஆபேல், சேத் என்னும் இரு குமாரர்களைப் பெற்றாள். இவர்கள் பாவத்தினால் கறைபடுத்தப்பட்ட மானிடவர்க்கத்தின் முன்னோர்களாவர். ஏனோக்கு ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறை என்று யூதா கூறுகிறான். (யூதா 14ம் வசனம்). ஆதியாகமம் (5ம் அதிகாரம்) ஆதாமின் வம்ச வரலாற்றையும் பின்வருமாறு குறிக்கிறது. 1. ஆதாம், 2. சேத், 3. ஏனோஸ், 4. கேனான், 5. மகலாலெயல், 6, யாரேத், 7. ஏனோக்கு, காயின் வம்ச வரலாற்றில் இடம் பெறவில்லை. ஆதாமின் சந்ததி சேத்தின் வழியாக வருகிறது. காயீன் ஆதாமின் குமாரனாயிருந்தால் காயீனின் வழியாகச் சந்ததி

உண்டாக வேண்டும். மேலும், "ஆதாம் நூற்று முப்பது வயதான போது தன் சாயலாகத் தன் ரூபத்தின்படியே, ஒரு குமாரனைப் பெற்று, அவனுக்குச் சேத் என்று பேரிட்டான்" (ஆதி 5:3) என்று வேதம் உரைக்கிறது. காயீன் ஆதாமின் சாயலாக இருந்தான் என்று வேதாகமத்தில் எங்கும் கூறப்படவில்லை. ஆதாமின் குமாரனாயிருந்தால், அவன் சாயலே காயீன் உண்டாயிருக்க வேண்டும். அதுவுமின்றி, லூக்காவில் காணும் வம்ச வரலாற்றிலும், காயீனின் பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. "ஏனோஸ் சேத்தின் குமாரன், சேத் ஆதாமின் குமாரன், ஆதாம் தேவனால் உண்டானவன்" (லூக்கா 3.38) என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

காயீனின் சந்ததி கர்த்தருக்கு விரோதமானவர்களென்றும், சேதத்தின் சந்ததி தேவனுக்குப் பயந்தவர்களென்றும் வேதமாணாக்கர் அறிந்திருப்பினும், இவர்கள் ஏன் முரண்பட்ட தன்மைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் இதுவரை ஆலோசிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு தலைமுறையும் தேவனைவிட்டுப் பின்வாங்குகிறபடியால், காயீன் ஆதாமின் குமாரனாயிருப்பின், அவன் அதிக தேவபக்தியுள்ளவனாயிருந்து, பின்னர் தோன்றிய ஆபேலும், சேத்தும் அவனைக்காட்டிலும் குறைந்த பக்தியுள்ளவர்களாயிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் காயீனோ மனிதர் எல்லாரிலும் பொல்லாங்கானவனென்றும், தேவனையும் அவருடைய கட்டளைகளையும் எதிர்த்தானென்றும் வேதத்தின் மூலம் நாமறிகிறோம்.

வேதாகமம் அவசியமில்லாமல் வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதில்லை. ஒவ்வொரு வார்த்தையின் அர்த்தத்தையும் அபிஷேகம் பெற்றவர்கள் அறிவர். "ஆதாம் தன் மனைவிக்கு ஏவாள் என்று பேரிட்டான். ஏனெனில், அவள் ஜீவனுள்ளோருக்கெல்லாம் தாயானவள்" (ஆதி 3.20) என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆதாம் ஜீவனுள்ளோருக்கெல்லாம் தகப்பன் என்று வேதம் எங்கும் கூறவில்லை.

*மனிதர்கள் சுயஉணர்வின்றி (*Unconsciously) *பாம்புகளால் வசீகரிக்கப்படுகின்றனரென்றும், இது மாம்ச இச்சையோடு சம்பந்தப்பட்டது* (Sexual) *என்றும் மனோதத்துவ நிபுணர்கள்* (Psychiatrists) *1963ஆம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 2-ம் தேதி வெளியிடப்பட்ட "லைப்" (*Life) *என்னும் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கினறனர். நாகரீக மற்ற ஜாதிகள்* (tribes) *இன்றைக்கும் பாம்பை மாம்ச புணர்ச்சியோடு* (Sex) *சம்பந்தப்படுத்தி அதைத் தொழுதுகொள்ளு கின்றனர் என்று கூறப்படுகிறது. படிப்பறியாத இவர்கள் ஏதேனில் நடந்த சம்பவத்தை எவ்வாறு அறிவர்? நோவாவின் காலத்து வெள்ளத்தைப் பற்றிய வரலாறு உலகம் பூராவும் அறியப்படுவது போன்று, மானிட வர்க்கம் பாவத்தில் விழுந்த சத்தியமும் எங்கும் அறியப்படுகின்றது.*

சர்ப்பத்தைக் குறித்து ஏவாள் கவனமாயிருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அது கற்பழிக்கும் என்று தேவன் ஆதியில் கூறினாரா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இனி நடக்கப்போவதைக் தேவன் முன்கூட்டி அறிவிக்க அவசியமில்லை. அறிவில் பங்குகொள்ள வேண்டாம், ஜீவனில் பங்கு கொள்ளுங்கள் என்று தேவன் கூறினார். தேவனுடைய வார்த்தையே ஜீவன். தேவனுடைய வார்த்தையல்லாத யாவும் மரணமே, ஏவாள் ஒரு வார்த்தையை மாத்திரம் மாற்ற அனுமதித்ததால் சாத்தான் அவளை மேற்கொள்ள முடிந்தது. நியாயப் பிரமாணத்தில் ஒன்றை மீறினவன் நியாயப் பிரமாணம் முழுவதும் மீறினவனாக எண்ணப்படுகிறான்.

நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சம் மரணத்தைப் பிறப்பித்தது. காயீன் தன் சகோதரனான ஆபேலைக் கொன்றான். அன்று முதல் பொல்லாங்கானவர்கள் நீதிமான்களைத் துன்புறுத்தவும் கொல்லவும் தொடங்கினர். தீர்க்கதரிசிகளினால் கூறப்பட்ட "மீட்பின் காலம்" (Restoration period)வரை இது நீடிக்கும்.

நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சம் ஞானவான்களையும், பிரசித்தி பெற்ற மனிதர்களையும் உலகத்திற்கு அளித்தது அவர்கள் வழிகளெல்லாம் மரண வழிகள். தேவனுடைய மக்கள் சாதாரணமானவர்கள், அவர்கள் ஆவிக்குரிய வித்து உள்ளவர்களாய் தேவன் பேரில் சார்ந்திருந்து, எளிமையான ஜீவியம் செய்து, செல்வத்தைக் காட்டிலும் சத்தியத்தை விரும்புவர். சர்ப்பத்தின் வித்து, பிரமாண்டமான வாணிபமும், அதிசயமான கண்டுபிடிப்பும் (Invention) உண்டாகக் காரணமாயிருந்தது. ஆனால் இவைகளோடு மரணமும் சம்பவித்தது. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தோட்டாக்களும், அணுகுண்டுகளும் யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொன்றன, சமாதான காலங்களில், அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட மோட்டார் வண்டிகள் அதைக்காட்டிலும் அதிகமானவர்களைக் கொன்று போட்டன, மரணமும் அழிவும் அவர்கள் கிரியைகளின் பலனாகும்.

ஆனாலும் சர்ப்பத்தின் சந்ததி பக்தியுள்ளவர்களாய்க் காணப்படுவர். காயீனும் பிசாசும் தேவனை விசுவாசித்தது போன்று அவர்களும் தேவன்பேரில் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருப்பர். அவர்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று, கோதுமைக்கதிர் களைகளோடு ஒன்றாய் வளருவது போன்று, நீதிமான்களோடு சம்பந்தப்பட்டு, நிக்கொலாய் மதத்தை உண்டாக்குவர். காயீன் ஆபேலைக் கொன்றதுபோல், இவர்களும் தேவனுடைய வித்தை நிர்மூலமாக்குவதற்கென்று நஞ்சை அவர்களிடையே பரப்புவர்.

தேவன் அவருக்குச் சொந்தமான யாரையும் இழந்துபோவதில்லை. மரணபரியந்தம் அவர்களைக் காத்து, கடைசி நாளில் அவர்களை எழுப்புவதாக அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார்.

முடிவுரை

"........ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்குத் தேவனுடைய பரதீசின் மத்தியிருக்கிற ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக் கொடுப்பேன்".

பாவத்தில் விழுந்ததின் காரணமாக ஆதாமுக்குக் கிடைக்கப் பெறாத ஏதோன் தோட்டத்தின் ஜீவவிருட்சம் இப்பொழுது ஜெயங்கொள்ளுகிறவனுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஜீவ விருட்சத்தைக் காவல் செய்த கேரூபினின் சுடரொளி பட்டயம் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினால் கறைபட்ட பிறகு உறையில் போடப்பட்டது. ஆதாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் அளிக்கப்படாத விருட்சம் இப்பொழுது ஜெயங்கொள்ளு கிறவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் காரணத்தைச் சற்று சிந்திப்போம்.

மனிதன் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அவன் ஜீவியத்தில் வெளிப்படுத் வேண்டுமென்று தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. ஆதாம் ஒவ்வொரு வார்த்தையின்படியும் ஜீவிக்க வேண்டுமென்று தேவன் கட்டளையிட்டபோது, அவன் அவ்வாறு செய்யத் தவறினான். வரப்போகும் மகத்தான தீர்க்கதரிசிக்கு அடையாளமாயிருந்த மோசேயும் தன்னுடைய கோபத்தின் காரணத்தால் தேவனுடைய வார்த்தைக்குத் கீழ்ப்படியத் தவறினான். கர்த்தருடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவனான தாவீது ராஜா சோதிக்கப்பட்ட போது, விபசாரம் செய்து, அதன் மூலம் தேவனுடைய வார்த்தையின்படி ஜீவிக்கத் தவறினான். காலம் நிறைவேறினபோது, இயேசு தோன்றினார். தேவனுடைய வாயிருந்து புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பாரா என்று அறிவதற்கென, அவர் சோதிக்கப்பட்டார். அந்தச் சோதனையில் அவர் வெற்றிபெற்று, சாத்தானை மடங்கடித்தார். தேவனுடைய வார்த்தைக்கு உண்மையாய் ஜீவித்து எல்லாவற்றையும் மேற்கொண்டார். தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமாகத் திகழ்ந்த இவர், தேவனுடைய குற்றமில்லாத ஆட்டுக்குட்டியாய், குற்றமற்ற பயாகச் செலுத்தப்பட சிலுவையின் மரணத்தற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டார். ஜீவ விருட்சத்தின் கனியை நாம் புசித்து, கிரயமில்லாமல் அருளப்பட்ட அந்த நித்திய ஜீவனின் மூலம் ஜெயங்கொண்டு, தேவனுடைய வார்த்தையை நம்முடைய ஜீவியத்தில் வெளிப்படுத்த, அவர் சிலுவையின் மரத்தில் மரணத்துக்கேதுவான காயமடைந்தார்.

அவரால் முற்றிலும் ஜெயங்கொண்ட தேவபுத்திரருக்குத் தேவனுடைய பரதீசும், இயேசு கிறிஸ்துவோடு எப்போதும் ஐக்கியங்கொள்ளும் சிலாக்கியமும் கிடைக்கும். அவரைவிட்டு இவர்கள் இனி ஒருபோதும் பிரிவதில்லை. அவர் எங்கு சென்றாலும், அவருடைய மணவாட்டியும்கூடச் செல்வாள். அவருக்குள்ள தனைத்தையும் அவளோடு

அவர் பங்கிட்டுக் கொள்வார். இதுவரை மறைந்து கிடந்தவைகளெல்லாம் அவளுக்கு வெளியரங்கமாக்கப்படும். அவரிருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் இருப்போம். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தினாலும் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிய சாட்சியின் வசனத்தினாலும் ஜெயங்கொண்டவர்களுக்கு இவையெல்லாம் உரிமைகளாக அளிக்கப்படுகின்றன.

கோணலான பாதைகள் செவ்வையாகி, நாம் அவரோடு நித்திய காலமாய் வாழும் நாளைக் காண நாம் எவ்வளவு ஆசிக்கிறோம். அந்த நாள் சீக்கிரம் வரட்டும், நாமும் தேவனுடைய வசனத்துக்குக் கீழ்ப்படிய துரிதப்பட்டு, அவருடைய மகிமையைப் பகிர்ந்துகொள்ளத் தகுதியாகக் காணப்படுவோமாக.

“ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்”. முதலாம் சபை ஆவியானவர் சொன்னதைக் கேட்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அது மனிதன் கூறினவைகளைக் கேட்டு ஏற்றுக்கொண்டது. கடைசிக் காலமாகிய இக்காலத்திலே, உண்மையான மணவாட்டி எழும்பி, ஆவியின் சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிவாள். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். இந்த அந்தகாரத்தின் நாளில் சுத்த வசனத்தின்மூலம் வெளிச்சம் மறுபடியும் பிரகாசித்து நாமும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை எதிர்கொண்டழைக்கத் தக்கதாக, பெந்தேகோஸ்தேயின் வல்லமையை மீண்டும் பெறுவோம்.